

Καθηγεστής ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΔΑΜΑΤΗΣ

Πλήρης ήμερῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ὁ διακεκριμένος ἑλοντοσιολόγος Ἰωάννης Καρδαμάτης. Γεννηθεὶς τῷ 1859 ἐκ παλαιᾶς οἰκογενείας τῆς Σωζουπόλεως, ἐσπούδασεν Ιατρικὴν καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου τῷ 1889. Ἀκολούθως συνειργάσθη μὲν τὸν Βλάσιον Γαβοιηλίδην εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν». Λασχοληθεὶς ἐκ τῶν πρώτων ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ νεστήματα τῶν θερμῶν Χωρῶν, διωρίσθη ὑφηγητής ἐν τῷ Εθνικῷ Πάνεπιστημίῳ τῷ 1909. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀφιέρωσεν ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ εἰς τὸν ἄγωνα ἔλαντίον τῆς τομεράς μάχης τῆς ἐλευθερίας. Εἰς αὐτὸν κυριῶς φείλεται ἡ ὅλη ἀρχοστικὴ γενομένη ἐν Ἑλλάδι ἀναφορικῶς πρὸς τὴν καταπολέμησιν τοῦ μεγάλου τούτου κινδύνου τῆς φυλῆς. Ιδιαιτέρως πολύτιμος ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις του εἰς τὸν «Σύλλογον πρὸς περιστολὴν τῶν Ἑλιαδῶν νόσων», τοῦ δόπιου ὑπῆρξε γενικὸς γραμματεὺς ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του μέχρι τῶν τελευταίων ἔτῶν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπιστημονικήν του ἔργασίαν ἐπὶ τῆς ἐλονοσίας ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, δρασευθεὶς τῷ 1915 δι' ἀργυροῦ μεταλλίου ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων, διὰ τοῦ δρασείου Alvarenga de Pianhy εἰς διεθνῆ διαγωνισμὸν καθώς καὶ διὰ πολλῶν ἀνωτέρων παρασήμων. Ἐπίσης δὲ διαπρεπής καθηγητὴς τῶν τροπικῶν νόσων εἰς τὸ Πα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νεπίστημιον Τούμπιγκεν, "Ολπη, αναφέρων τὰς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 'Ιπποκράτους μέχρι τοῦ 1931 γενομένας ἔργασίας, σημειοῖ ίδιαιτέρως τὸ ἔργον τοῦ Καρδαμάτη. Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν, ἀναγνωρίζουσα τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρέσιας του ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τῷ 1939 ίδιαιτέρον ἔπαινον καὶ ἡ Πολιτεία ἔώρτασεν ἐπισήμως ἐν τῷ «Παρνασσῷ» τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἀπιστημονικῆς δράσεώς του. Ὁ σείμηνθος Καρδαμάτης διετέλεσεν ὑγειονομικός ἐπιθεωρητής ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ πρόεδρος τῆς ὁδιοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Α' Πανελλήνιου συνεδρίου ὕγιεινῆς τοῦ 1930. Ὁ Ι. Καρδαμάτης ἦτο μέλος τῆς Ἰατολογίας Ἀκαδημίας Βαρκελώνης καὶ παρεπέμπτος ἐπιστημονικῶν ἑταῖριῶν τοῦ Λεωφερικοῦ. Διὰ τῆς φιλογράφας καὶ συστηματικῆς βρεφοραφίας του αναδοθεῖεν εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐπαγγελτοῦ νόσου, ἡ δοποία ὑπενόμευε τὴν ὑγείαν τῆς φυλῆς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἔθνους ἀγῶνας, ὁ σείμηνθος Ι. Καρδαμάτης ἔσπευδε πάντοτε ἐκ τῶν πρώτων, ὑπηρέτησε δὲ ὡς στρατιωτικὸς Ιατρὸς, καθ ὅλας τὰς ἐπιστρατεύσεις τῆς Ἐλλάδος. "Εγραψέ πλειστα συγγράμματα ἐπὶ τῆς ἐλονοσίας, μεταξὺ τῶν ὅποιων «περὶ ἐλειογενῶν νόσων» καὶ «στατιστικούς πίνακας τῆς συχνότητος τῆς ἐλονοσίας ἐν Ἐλλάδι». Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ιωάννου Καρδαμάτη ἔκλείπει μία ἔξεχουσα φυσιογνωμία, ἡ δοποία ἦνάλωσε τὸν βίον τῆς πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῆς πατρίδος καὶ τῆς κοινωνίας. Πρὸς τὴν τεθλιμμένην σίκογένειαν ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλύπητήρια.

25/1/1942

ΑΚΑΔΗΜΑΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ